

VỚI BỨC TRANH PHẬT VÀ HOA SEN

*Bức tranh ở bên tôi mỗi ngày
Mặt Phật
Với đôi mắt nhắm
Và những cánh sen nở
Chiếc cầu đưa tôi tới người là âm thanh của ánh sáng
Một niềm tin bình minh*

*Tôi đã vẽ theo bao nhiêu, bao nhiêu lần
    nét vẽ khuôn mặt ấy
    những cánh hoa ấy
Tôi đã niệm không nguôi niệm tĩnh tại ấy
Mà sao con đường để tới Người
Vẫn xa diệu vợi
Và hương thơm của những bông sen
Vẫn lung linh ngoài tầm tay tôi với...
Phải chăng, vì âm thanh trong tôi, bóng tối?*

NGUYỄN THỊ KHÁNH MINH

WITH A BUDDHA PAINTING AND THE LOTUS FLOWERS

Close to me everyday – the painting
Buddha face
with eyes closing
and lotus petals opening
The bridge takes me to Buddha is the sound of light
A faith dawning

So many many times
I have drawn alongside
    the traces of that face
    and those lotus petals
I have kept mindful of that peacefulness
Yet still a very long way
on the path to Him I would complete
Yet still away from my hand's reach
the swaying fragrance of lotus flowers...
Because of a sound inside me, a darkness?

PHAN TẤN HẢI dịch